

ພຣະທຳດານເຢືອນ - ເລກທີຈັດສົບເກົ້າ

ການເປີດເຜີຍການກະບົດໃນປີ 1888:

ບົດຮຽນຈາກຄົນຮຸ່ນທຣີສອງຂອງອັດເວນຕິດແຫ່ງລາໂອດີເກຍ

Jeff Pippenger

2024-02-12

ຄົນຮຸ່ນທຣີສອງຂອງອາດເວນຕິດສາຍລາໂອດີເຊຍໄດ້ມາເຖິງໃນປີ 1888, ແລະຄົນຮຸ່ນນັ້ນໄດ້ຖືກເປັນສັນຍະລັກໄວ້ໃນເອເຊກຽນບົດທີ 8, ເປັນສິ່ງນຳຊັງອັນທຣີສອງ, ຊຶ່ງຖືກແທນດ້ວຍ "ຫ້ອງແຫ່ງພາບລັກຂອງລາວ."

ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເຂົ້າໄປແລະໄດ້ເຫັນ; ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງເຖິງ ມຮູບສັດເລືອຄານທຸກຢ່າງ, ສັດທີ່ໜ້າກຽດຊັງ, ແລະ ບັນດາຮູບເຄົາລົບທັງໝົດຂອງວົງວານອິສະຣາເອນ, ຖືກວາດໄວ້ຕັ້ງແຕ່ມື້ຜາໂດຍຮອບ. ແລະ ມີຊາຍເຈດຕະນາໃນພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ແຫ່ງວົງວານອິສະຣາເອນຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຮູບເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ ໃນທ່າມກາງພວກເຂົາມີອາຊານຢິາ ບຸດຂອງຊາຟານ ຢືນຢູ່ ໂດຍທຸກຄົນຖືກະຖາງກຳຍານໃນມື; ແລະ ຄວັນເຄື່ອງຫອມໜາແໜ້ນໄດ້ລ້ອມຂຶ້ນ. ແລ້ວພຣະອົງຕັດກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີ, ເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫຼືບໍ່ວ່າ ພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ແຫ່ງວົງວານອິສະຣາເອນເຮັດຫຍັງໃນຄວາມມັດ, ຄື ແຕ່ລະຄົນຢູ່ໃນຫ້ອງແຫ່ງຮູບພາບຂອງຕົນ? ເພາະພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ພຣະເຢໂຮວາບໍ່ຊົງເຫັນພວກເຮົາ; ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ຊົງປະຖົມແຜ່ນດິນໂລກແລ້ວ. ເອເຊກຽນ 8:10-12.

ຫ້ອງແຫ່ງຮູບພາບທັງຫຼາຍເປັນຕົວແທນເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນລັບລັກທີ່ຢູ່ພາຍໃນຈິດໃຈຂອງຜູ້ທີ່ຖືກພັນລະນາວ່າເປັນພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ໃນອະດີດ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ນຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນເຂົ້າມາບໍ່ພຽງແຕ່ໃນຫ້ອງແຫ່ງຄວາມຄິດຈິດໃຈຂອງຕົນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງເຂົ້າມາໃນຫ້ອງແຫ່ງພຣະວິຫານອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າອີກດ້ວຍ.

ຢ່າກົນເຂົ້າຈີຂອງຜູ້ທີ່ມີຕາຊົ່ວ, ແລະຢ່າປາຖະໜາອາຫານອັນໂອຊະຂອງເຂົາ; ເພາະວ່າເຂົາຄິດຢ່າງໃດໃນໃຈຂອງເຂົາ, ເຂົາກໍເປັນຢ່າງນັ້ນ: ເຂົາເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, "ຈົ່ງກົນແລະດື່ມເຖິງ"; ແຕ່ໃຈຂອງເຂົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບເຈົ້າ. ສຸພາສິດ 23:6, 7

ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຫ້ອງແຫ່ງພາບລວງນັ້ນ ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ທັງເທິງຜາຂອງພຣະວິຫານ ແລະ ເທິງຜາແຫ່ງຈິດໃຈຂອງພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່. ຫ້ອງລັບແຫ່ງພາບລວງຂອງສິ່ງໜ້າກຽດຊັງປະການທຣີສອງໃນເອເຊກຽນ ບົດທີ 8 ເປັນຕົວແທນຂອງຊົ່ວຄົນຮຸ່ນທຣີສອງຂອງ Laodicean Adventism, ແລະ ໃນບັນດາສິ່ງໜ້າກຽດຊັງນັ້ນ ສິ່ງໜ້າກຽດຊັງປະການທຣີສອງໄດ້ໃຊ້ໄວ້ລາຫຼາຍກວ່າເພື່ອເປັນຢ່າງເຖິງການກະບົດຂອງຄະນະ, ແມ່ນແຕ່ສິ່ງໜ້າກຽດຊັງທັງສີ່ປະການກໍໄດ້ຖືກນຳສະເໜີວ່າ ເປັນການກະທຳຂອງບັນດາຜູ້ຊາຍຜູ້ທີ່ຄວນຈະເປັນຜູ້ພິພິດກັກຮັກສາປະຊາຊົນ.

"ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນໄດ້ຖືກປະທັບໄວ້ເທິງຜູ້ທັງຫຼາຍ 'ທີ່ຖອນຫາຍໃຈແລະຮ້ອງໂທ້ວອີງດ້ວຍບັນດາສິ່ງໜ້າກຽດຊັງທັງປວງທີ່ໄດ້ຖືກກະທຳຂຶ້ນ.' ບັດນີ້ທຸດແຫ່ງຄວາມຕາຍອອກໄປ, ດັ່ງທີ່ຖືກສຳແດງໃນນິມິດຂອງເອເຊກຽນໂດຍບັນດາຊາຍຜູ້ຖືອາວຸດສຳລັບການຂ້າຜົນ, ແກ່ຜູ້ທັງຫຼາຍນັ້ນໄດ້ມີພຣະບັນຊາໃຫ້ວ່າ: 'ຈົ່ງຂ້າໃຫ້ໝົດສິນທັງຄົນເຖົ້າແລະຄົນໜຸ່ມ, ທັງຍິງສາວ, ແລະເດັກນ້ອຍ, ແລະຜູ້ຍິງ; ແຕ່ຢ່າເຂົ້າໃກ້ຜູ້ທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍນັ້ນຢູ່ເທິງຕົນ; ແລະຈົ່ງເລີ່ມຕົ້ນທຶສະຖານບໍລິສຸດຂອງເຮົາ.' ຜູ້ພະຍາກອນກ່າວວ່າ:

‘ເຂົາທັງຫຼາຍໄດ້ລົງຕົວເປັນດາຜູ້ຖືແກ່ທີ່ຢູ່ຕາມພຣະນິເວດ.’ ເອເຊກຽນ 9:1–6. ພາລະກົດແຫ່ງການ
ທຳລາຍລົງຕົວເປັນດາຜູ້ຖືທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ອ້າງຕົວວ່າເປັນຜູ້ພິພິດຜ່າຍວິນຍານຂອງປະຊາຊົນ.
ຍາມເຜົາປອມເປັນພວກທຳອິດທີ່ລົງ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະສົງສານ ຫຼືໄວ້ຊີວິດ. ຊາຍ, ຍິງ, ຍິງສາວ,
ແລະເດັກນ້ອຍ ພົນາດໄປພ້ອມກັນ.” The Great Controversy, 656.

ການກະບົດທີ່ເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການມາເຖິງຂອງຄົນຮຸ່ນທີສອງ
ໄດ້ຖືກເຊື່ອມໂຍງໂດຍສະເພາະກັບການນຳຂອງ Adventism ແບບ Laodicean
ຕາມທີ່ໄດ້ສຳເລັດເປັນຈິງໃນການປະຊຸມ General Conference ປີ 1888 ທີ່ Minneapolis.
ມັນຖືກແທນຄຳໂດຍສຳນວນ “ພວກຜູ້ຖືແຫ່ງວົງວານອິສະຣາເອນ” ແລະອີກທັງໂດຍ “ຜູ້ຊາຍເຈັດສິບຄົນ.”
ຜູ້ຖືເຈັດສິບຄົນໄດ້ເປັນຜູ້ທີ່ກ່ຽວພັນກັບພາລະກົດຂອງໄມເຊ,
ແລະກຸ່ມສາວິກກຸ່ມທີສອງຂອງພຣະເຢຊູກໍປະກອບດ້ວຍຜູ້ຊາຍເຈັດສິບຄົນ. “ເຈັດສິບ”
ເປັນຕົວແທນຂອງການນຳ ເໝືອນດັ່ງທີ່ “ພວກຜູ້ຖື” ກໍເປັນເຊັ່ນດຽວກັນ.
ສິ່ງໜ້າສະອິດສະໜອງປະການທີສອງນີ້ໄດ້ເນັ້ນອີກເປັນພິເສດໃສ່ການນຳ, ແລະໃນການເຮັດດັ່ງນັ້ນ
ມັນຈຶ່ງເນັ້ນວ່າສິ່ງໜ້າສະອິດສະໜອງນັ້ນ ມີຄວາມກ່ຽວພັນກັບການກະບົດຮ່ວມກັນຂອງຄະນະຜູ້ນຳ.

ທ່າມກາງພວກຜູ້ຖືແກ່ຈຳນວນເຈັດສິບຄົນນັ້ນ ມີ “ຢາອັດຊານຢາ ບຸດຂອງຊາຟານ” ຍິນຢູ່ ນາມ
“ຢາອັດຊານຢາ” ໝາຍຄວາມວ່າ “ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນ”
ແລະເຂົາເປັນຕົວແທນຂອງພາວະການນຳທີ່ກະບົດໃນເວລາດຽວກັນກັບທີ່ພຣະເຈົ້າກຳລັງຕັດລັດຢູ່
ເພາະເຂົາໄດ້ຍິນພຣະເຈົ້າ ແຕ່ປະຕິເສດທີ່ຈະຮັບຟັງ ເພາະເຂົາໄດ້ປະກາດວ່າ
ພຣະເຈົ້າຊົງລະຖົມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ ແລະວ່າ
ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ທອດພຣະເນດສົງທຶກກຳລັງເກີດຂຶ້ນໃນຫ້ອງລັບທັງຫຼາຍ. ຢາອັດຊານຢາເປັນ “ບຸດຂອງຊາຟານ”
ແລະນາມ “ຊາຟານ” ໝາຍຄວາມວ່າ “ຊ່ອນໄວ້”. ພາບແວດລ້ອມຂອງຄົນຮຸ່ນທີສອງນີ້
ເປັນຕົວແທນຂອງການກະບົດຂອງຜູ້ນຳ ຜູ້ທີ່ກະບົດໃນເວລາດຽວກັນກັບທີ່ພຣະເຈົ້າກຳລັງຕັດລັດ
ແລະພວກເຂົາເຊື່ອວ່າ ພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງເຫັນ ຫຼືບໍ່ຊົງໃສ່ພຣະໂທດການກະທຳຂອງພວກເຂົາ.

ຊົດສະເຕີໄວທ໌ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ວ່າ
ນາງໄດ້ຖືກສຳແດງໃຫ້ເຫັນບັນດາການສົນທະນາຂອງຜູ້ນຳແຫ່ງອາດເວັນຕົກແບບລາໂອດິເຊຍ
ໃນລະຫວ່າງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ປີ 1888. ໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ປີ 1888 ພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳແດງໃຫ້ຊົດສະເຕີໄວທ໌
ເຫັນບັນດາການປະຊຸມຂອງຜູ້ນຳ ຊົງພວກເຂົາໄດ້ມີກັນເອງ ໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາຄິດວ່າ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງ. ທີ່ນັ້ນ
ໃນຄວາມລັບຂອງຫ້ອງຂອງພວກເຂົາ ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າຮ້າຍຕໍ່ຊົດສະເຕີໄວທ໌, ຕໍ່ບຸດຊາຍຂອງນາງ,
ແລະຕໍ່ສິດຍາພິບານ Jones ແລະ Waggoner. ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າ ພວກເຂົາສາມາດເວົ້າໄດ້ຢ່າງເສລີ
ເພາະພຣະເຈົ້າບໍ່ອາດເຫັນພວກເຂົາໃນຫ້ອງສ່ວນຕົວໄດ້,
ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳແດງບັນດາການສົນທະນາເຫຼົ່ານັ້ນແກ່ຜູ້ພະຍາກອນຍິງ.
ພວກເຂົາຢູ່ໃນການປະຊຸມຮ່ວມແບບອົງກອນ, ແລະຕາມການຕົນໃຈ
ພວກເຂົາກຳລັງໄດ້ຍິນຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດທີ່ຈະຟັງ.

ແມ່ນສິ່ງໃດທີ່ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຜູ້ນຳກຸ່ມໜຶ່ງທີ່ສະແດງການກະບົດຢ່າງເປີດເຜີຍເຊັ່ນນັ້ນໃນປີ 1888, ຈົນຊົດສະເຕີ
ໄວທ໌ໄດ້ນຳມັນໄປປຽບທຽບກັບການກະບົດຂອງໂຄຣາ, ດາທານ ແລະ ອາບຣາມ?

“ເມື່ອທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມສ່ອງແຈ້ງໂດຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮື້ສຸດ ທ່ານຈະເຫັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດນັ້ນທີ່
Minneapolis ຕາມທີ່ມັນເປັນ ຄືດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງທອດພຣະເນດມອງມັນ.
ຖ້າໃນໄລກນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ພົບທ່ານອີກ ຂໍໃຫ້ໝັ້ນໃຈວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າອະໄພໃຫ້ທ່ານສຳລັບຄວາມເສົ້າໂສກ
ແລະຄວາມທຸກໃຈ ແລະພາລະແຫ່ງຈິດວິນຍານທີ່ທ່ານໄດ້ນຳມາສູ່ຂ້າພະເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນໃດໆ.
ແຕ່ເພື່ອເຫັນແກ່ວິນຍານຂອງທ່ານ ເພື່ອເຫັນແກ່ພຣະອົງຊົງສົນພຣະຊົນມາເພື່ອທ່ານ
ຂ້າພະເຈົ້າປາຖະໜາໃຫ້ທ່ານເຫັນ ແລະຍອມຮັບຜິດໃນຄວາມຜິດພາດຂອງທ່ານ.

ທ່ານໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບຜູ້ທີ່ຕັ້ງຖານພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ.
ທ່ານມີຫຼັກຖານທັງໝົດທີ່ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງມີ ວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳລັງຊົງກະທຳການຜ່ານພວກພົນອັງ
Jones ແລະ Waggoner; ແຕ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງ;
ແລະພາຍຫຼັງຈາກຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ທ່ານໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ ຄຳເວົ້າທີ່ໄດ້ກ່າວຕໍ່ຕ້ານຄວາມຈິງ
ທ່ານກໍບໍ່ຮູ້ສຶກພ້ອມທີ່ຈະສາລະພາບວ່າ ທ່ານໄດ້ເຮັດຜິດ ວ່າຊາຍເຫຼົ່ານີ້ມີຂ່າວສານມາຈາກພຣະເຈົ້າ
ແລະວ່າທ່ານໄດ້ດູໝືນທັງຂ່າວສານ ແລະຜູ້ນຳຂ່າວສານນັ້ນ."

"ບໍ່ເຄີຍມີເທື່ອໃດມາກ່ອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໃນທຳມະກາງປະຊາຊົນຂອງພວກເຮົາ
ຄວາມເລີຍໃຈຕົນເອງຢ່າງໝັ້ນຄົງ ແລະ ຄວາມບໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະຍອມຮັບແລະຮັບຮູ້ແສງສະຫວ່າງ
ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງອອກຢູ່ທີ່ Minneapolis. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກສຳແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ
ບໍ່ມີແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວໃນບັນດາຄະນະນັ້ນ
ຜູ້ທີ່ຖະໜຸນຖະໜອມຈົດວິນຍານທີ່ໄດ້ສະແດງອອກໃນການປະຊຸມນັ້ນ ຈະໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງອັນແຈ້ງແຈ້ງ
ອີກເພື່ອຈະຈຳແນກຄຸນຄ່າອັນປະເສີດຂອງຄວາມຈິງທີ່ຖືກສົ່ງມາຫາພວກເຂົາຈາກສະຫວັນ
ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະຖອມຕົນລົງຈາກຄວາມຈອງຫອງ ແລະ ສາລະພາບວ່າ
ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກຂັບດັນໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ
ແຕ່ວ່າຈົດໃຈແລະຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍອະຄະຕິ.
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບາຖະໜາທີ່ຈະເຂົ້າມາໃກ້ພວກເຂົາ ເພື່ອອວຍພອນພວກເຂົາ ແລະ
ຮັກສາພວກເຂົາໃຫ້ຫ່າຍຈາກການຫັນຫຼັງຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຟັງ.
ພວກເຂົາຖືກຂັບດັນໂດຍຈົດວິນຍານດຽວກັນກັບທີ່ໄດ້ດົນໃຈໃຫ້ແກ່ Korah, Dathan, ແລະ Abiram.
ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນໃນອິດສະຣາເອນໄດ້ຕັ້ງໃຈແນວວ່າຈະຕັ້ງຖານທຸກຢ່າງທີ່ຈະພິສູດວ່າພວກເຂົາຜິດ, ແລະ
ພວກເຂົາຍັງຄົງດຳເນີນຕົວ ແລ້ວຕົວໃນ ໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມບໍ່ເລີຍໃຈນັ້ນ
ຈົນຫຼາຍຄົນຖືກຊັກນຳໃຫ້ຫັນອອກໄປເຂົ້າຮ່ວມກັບພວກເຂົາ."

"ຄົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນໃຜ? ບໍ່ແມ່ນຜູ້ອ່ອນແອ, ບໍ່ແມ່ນຜູ້ຂາດຄວາມຮູ້ ບໍ່ແມ່ນຜູ້ບໍ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງ.
ໃນການກະບົດນັ້ນ ມີເຈົ້ານາຍສອງຮ້ອຍຫ້າສິບຄົນ ຜູ້ມີສິ່ງໃນທຳມະກາງຊຸມນຸມ ເປັນບຸລຸດຜູ້ມີກຽດຕິຍົດ.
ຄຳພະຍານຂອງພວກເຂົາຄືຫຍັງ? 'ຊຸມນຸມທັງໝົດເປັນຜູ້ບໍ່ລົງສຸດ, ທຸກຄົນໃນພວກເຂົາກໍເປັນຜູ້ບໍ່ລົງສຸດ,
ແລະພຣະຢາເວຢູ່ທຳມະກາງພວກເຂົາ; ເຫດສະນັ້ນ
ພວກທ່ານຈົ່ງຍົກຕົນຂຶ້ນເໝືອນຊຸມນຸມຂອງພຣະຢາເວເປັນຫຍັງ?' [Numbers 16:3]. ເມື່ອໂກຣາ
ແລະພັນພວກຂອງເຂົາພົນາດໄປພາຍໃຕ້ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ,
ປະຊາຊົນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຫລອກລວງນັ້ນ ກໍບໍ່ເຫັນພຣະຫັດຂອງພຣະຢາເວໃນການອັດສະຈັນນີ້.
ໃນເຊົ້າວັນຮຸ່ງຂຶ້ນ ຊຸມນຸມທັງໝົດໄດ້ກ່າວຫາໂມເຊ ແລະອາໂຣນວ່າ,
'ພວກທ່ານໄດ້ຂ້າປະຊາຊົນຂອງພຣະຢາເວ' [Verse 41], ແລະໄພພິບັດກໍໄດ້ເກີດຂຶ້ນເໝືອນຊຸມນຸມ,
ແລະມີຫຼາຍກວ່າສິບສິ້ນຄົນໄດ້ພົນາດໄປ."

"ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໃຈຈະອອກຈາກ Minneapolis,
ທຸດສະຫວັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍື່ນຢູ່ຂ້າງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະກ່າວວ່າ: 'ຢ່າເຮັດດັ່ງນັ້ນ;
ພຣະເຈົ້າພິພາດກົດສຳລັບເຈົ້າໃຫ້ເຮັດໃນສະຖານທີ່ນີ້. ປະຊາຊົນກຳລັງປະພຶດຊ້ຳຮອຍການກະບົດຂອງ
Korah, Dathan, ແລະ Abiram. ເຮົາໄດ້ວາງເຈົ້າໄວ້ໃນຕຳແໜ່ງອັນເໝາະສົມຂອງເຈົ້າ
ຊົງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມສະຫວ່າງຈະບໍ່ຍອມຮັບ; ພວກເຂົາຈະບໍ່ຊອື່ນຢູ່ຄຳພະຍານຂອງເຈົ້າ;
ແຕ່ເຮົາຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ; ພຣະຄຸນແລະລົດອຳນາດຂອງເຮົາຈະຄ້ຳລຸນເຈົ້າ. ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າທີ່ພວກເຂົາກຳລັງດູໝືນ,
ແຕ່ແມ່ນຜູ້ສົ່ງຂ່າວ ແລະຂ່າວສານທີ່ຮົາສົ່ງໄປຫາປະຊາຊົນຂອງເຮົາ.
ພວກເຂົາໄດ້ສະແດງການເບີ້ໝືນຕໍ່ພຣະອັດສະຈັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ຊາຕານໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕາຂອງພວກເຂົາມີຄວາມບໍ່ເລີຍ ແລະບໍ່ເບື້ອນການພິຈາລະນາຂອງພວກເຂົາ;
ແລະນອກເສຍຈາກວ່າທຸກດ້ວງວິນຍານຈະກັບໃຈຈາກບາບນີ້ຂອງຕົນ,
ຄວາມເປັນອັດສະຈັນບໍ່ລົງສຸດທີ່ກຳລັງດູໝືນພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ,

ພວກເຂົາຈະດຳເນີນໄປໃນຄວາມມັດ. ເຮົາຈະຍົກເອົາຄັນປະທັບອອກຈາກຫຼືຂອງມັນ
ນອກເສຍຈາກວ່າພວກເຂົາຈະກັບໃຈ ແລະ ຫັນກັບຄືນ, ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ຮັກສາພວກເຂົາ.
ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ສາຍຕາຜ່າຍວິນຍານຂອງຕົນມີວິມັດໄປ.

ພວກເຂົາບໍ່ປາຖະໜາໃຫ້ພຣະເຈົ້າສຳແດງພຣະວິນຍານ ແລະ ລົດອຳນາດຂອງພຣະອົງ;
ເພາະພວກເຂົາມີຈິດໃຈແຫ່ງການເຍາະເຍີ້ຍ ແລະ ຄວາມລັງກຽດຕໍ່ພຣະວັດຈະນະຂອງເຮົາ. ຄວາມເບົາບາງ,
ການປະພຶດເຫຼະໄຫຼ, ການເວົ້າຫຼີ້ນ ແລະ ການຢອກເຍົາ ໄດ້ຖືກປະຕິບັດເປັນປະຈຳທຸກມື້.
ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈແສງໜ້າເຮົາ. ພວກເຂົາດຳເນີນໄປໃນປະກາຍໄພທົນເອງກໍ່ຂຶ້ນ,
ແລະ ນອກເສຍຈາກວ່າພວກເຂົາຈະກັບໃຈ ພວກເຂົາຈະນອນລົງໃນຄວາມໂສກເສົ້າ.
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ: ຈົ່ງຢືນຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງໜ້າທຳຂອງເຈົ້າ; ເພາະເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າ
ແລະ ຈະບໍ່ປະຖົມເຈົ້າ ຫຼື ຫຼີ້ນທັງເຈົ້າໄປ.’ ຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ຈາກພຣະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ກ້າທົ່ວເພິກເສຍ.”

“ຄວາມສະຫວ່າງໄດ້ສ້ອງແສງຢູ່ໃນ Battle Creek ດ້ວຍລັງສີທີ່ແຈ້ງແຈະ ແລະ ສົດໃສ;
ແຕ່ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ມີສ່ວນໃນກອງປະຊຸມທີ່ Minneapolis ນັ້ນ ມີຜູ້ໃດແດ່ໄດ້ມາຫາຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ
ຮັບເອົາຊັບສົມບັດອັນອຸດົມແຫ່ງຄວາມຈິງ ຊຶ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສົ່ງມາເຖິງພວກເຂົາຈາກສະຫວັນ?
ມີຜູ້ໃດໄດ້ກ້າວຕາມຢ່າງແບບສະນິດ ກັບຜູ້ນຳພາ ຄື ພຣະເຢຊູຄຣິດ?
ມີຜູ້ໃດໄດ້ສາລະພາບຢ່າງຄົບຖ້ວນເຖິງຄວາມຮ້ອນຮົ່ວອັນຜົດພາດຂອງຕົນ, ຄວາມຕາບອດຂອງຕົນ,
ຄວາມອົດສາລົດສະຍາ ແລະ ການຄາດຄະເນອັນຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົນ, ການຂັດຂຶ້ນຕໍ່ຄວາມຈິງຂອງຕົນ?
ບໍ່ມີຈັກຄົນດຽວ; ແລະ ເນື່ອງຈາກການລະເລີຍຢ່າງຍາວນານຂອງພວກເຂົາທີ່ຈະຍອມຮັບແສງສະຫວ່າງ
ມັນຈຶ່ງໄດ້ປະພວກເຂົາໄວ້ຂ້າງຫຼັງໄກ; ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ໃນພຣະຄຸນ ແລະ
ໃນຄວາມຮູ້ແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.
ພວກເຂົາໄດ້ພາດໂອກາດທີ່ຈະຮັບພຣະຄຸນອັນຈຳເປັນ ຊຶ່ງພວກເຂົາອາດຈະໄດ້ຮັບ ແລະ
ຊົງຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນຄົນເຂັ້ມແຂງໃນປະສົບການຜ່າຍສາສະໜາ.”

ທ່າທົນໄດ້ຍຶດຖືຢູ່ທີ່ Minneapolis ເປັນປະຫວັດເປັນອຸປະສັກທີ່ບໍ່ອາດຂ້າມພົ້ນໄດ້
ຊຶ່ງໃນລະດັບຢ່າງຫຼວງໄດ້ກັກຂັງພວກເຂົາໄວ້ກັບບັນດາຜູ້ສັງໄສ, ຜູ້ຕັ້ງຄຳຖາມ,
ກັບບັນດາຜູ້ປະຕິເສດຄວາມຈິງ ແລະ ລົດເດດຂອງພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອວິກິດອື່ນມາເຖິງ,
ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຕັ້ງຕົນຕໍ່ການຫຼັກຖານອັນສັງເກດເຫັນເພີ່ມພູນຂຶ້ນເນື່ອງແນ່ນານມາເປັນເວລາຍາວນານ
ຈະຖືກທົດສອບອີກຄັ້ງໃນຈຸດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ລົ້ມເຫຼວຢ່າງປະຈັກແຈ້ງນັ້ນ,
ແລະ ມັນຈະເປັນການຍາກສຳລັບພວກເຂົາທີ່ຈະຮັບເອົາສິ່ງທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ
ແລະ ປະຕິເສດສິ່ງທີ່ມາຈາກອຳນາດແຫ່ງຄວາມມັດ. ດັ່ງນັ້ນ
ຫົນທາງອັນປອດໄພພຽງປະການດຽວຂອງພວກເຂົາ ຄື ການດຳເນີນຢູ່ໃນຄວາມຖອມຕົນ,
ທ່າທາງຂອງເທົ້າຂອງຕົນໃຫ້ຊື່ຕົງ, ເພື່ອວ່າຄົນງ່ອຍພິການຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ຫຼົງອອກຈາກທາງ.
ມັນແຕກຕ່າງກັນຢ່າງສົນເຊີງວ່າພວກເຮົາຄົບຖ້ວນສົມຄົມກັບຜູ້ໃດ,
ບໍ່ວ່າຈະເປັນກັບມະນຸດຜູ້ດຳເນີນກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຊື້ອຖືພ້ອມທັງວາງໃຈໃນພຣະອົງ,
ຫຼື ກັບມະນຸດຜູ້ຕິດຕາມສະຕິບັນຍາທິຕົນຄິດວ່າມີ,
ໂດຍດຳເນີນຢູ່ໃນປະກາຍໄພແຫ່ງການກໍ່ຂຶ້ນຂອງຕົນເອງ.

“ເວລາ ແລະ ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ແລະ
ຄວາມເຫຼືອແຮງທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຕ້ານທານອິດທິພົນຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດວຽກຕໍ່ຕ້ານຄວາມຈິງນັ້ນ
ເປັນຄວາມສູນເສຍອັນໜ້າສະຫວັນພຽງຢ່າງຍິ່ງ;
ເພາະວ່າພວກເຮົາອາດຈະໄດ້ກ້າວໜ້າໄປຫຼາຍປີໃນຄວາມຮູ້ຜ່າຍວິນຍານ; ແລະ ຫຼາຍດວງວິນຍານ,
ຫຼາຍແທ້ງ, ອາດຈະໄດ້ຖືກເພີ່ມເຂົ້າໃນຄຣິສຕະຈັກ
ຖ້າຜູ້ທີ່ຄົວໄດ້ດຳເນີນຢູ່ໃນແສງສະຫວ່າງນັ້ນໄດ້ຕິດຕາມໄປເພື່ອຮູ້ຈັກພຣະອົງ,
ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ວ່າການສະເດັດອອກໄປຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກຕຽມໄວ້ແລ້ວດັ່ງຕອນເຊົ້າ.
ແຕ່ເມື່ອຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ຄວາມເຫຼືອແຮງຫຼາຍຫຼວງພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກເອງ ເພື່ອຕ້ານທານອິດທິພົນຂອງ

ບັນດາຄົນງານຜູ້ທີ່ໄດ້ຍືນຍົງດູດດັງກຳແພງຫົນແກຣນດິດຕ່າງຄວາມຈິງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສົ່ງມາເຖິງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ໂລກກຳຖົກປະໄວໃນຄວາມມືດມົວໂດຍບຽບທຽບ."

"ພຣະເຈົ້າພຣະປະສົງໃຫ້ບັນດາຜູ້ເຜົ່າຍາມລຸກຂຶ້ນ ແລະດ້ວຍສຽງທີ່ເປັນນ້ຳໜັງໃຈດຽວກັນປະກາດຂ່າວສານອັນແນວແນວ ໃຫ້ສຽງແກດັງອອກຢ່າງແນ່ນອນ ເພື່ອວ່າປະຊາຊົນທັງປວງຈະໄດ້ລຸກຂຶ້ນໄປປະຈຳໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ແລະປະຕິບັດສ່ວນຂອງຕົນໃນພະລາຊະກິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່. ແລ້ວແສງສະຫວ່າງອັນແຂງແກ່ນ ແຈ່ມແຈ້ງຂອງທູດສະຫວັນອົກອົງນັ້ນ ຜູ້ຊົງມາຈາກສະຫວັນພ້ອມດ້ວຍລົດເດດອັນຫຼວງຫຼາຍ ກໍຈະໄດ້ຕັ້ງແຜ່ນດິນໂລກດ້ວຍລັດສະໝີຂອງທ່ານ. ພວກເຮົາລ້ຳຫຼັງໄປຫຼາຍປີ; ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຍືນຍົງໃນຄວາມມືດບອດ ແລະຂັດຂວາງການຮຸດໜ້າຂອງຂ່າວສານນັ້ນເອງ ຊົງພຣະເຈົ້າພຣະປະສົງໃຫ້ອອກໄປຈາກການປະຊຸມ Minneapolis ດັ່ງຕະກຽງທີ່ລຸກໄໝ້ຢູ່ ຈຳເປັນຕ້ອງຖອມໃຈລົງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະເບິ່ງໃຫ້ເຫັນ ແລະເຂົ້າໃຈວ່າ ພະລາຊະກິດນັ້ນໄດ້ຖືກຂັດຂວາງແນວໃດໂດຍຄວາມຕາບອດທາງຈິດໃຈ ແລະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈພວກເຮົາ." Manuscript Releases, volume 14, 107–111.

ແມ່ນຫຍັງທີ່ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດການນຳພາທີ່ສະແດງການກະບົດຢ່າງເປີດເຜີຍເຊັ່ນນັ້ນໃນປີ 1888, ຈົນກະທັ້ງ Sister White ໄດ້ບຽບທຽບມັນກັບການກະບົດຂອງ Korah, Dathan ແລະ Abiram? ຄຳຕອບຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໄສໃນການກະບົດຂອງປີ 1863, ຊົງໄດ້ຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບສົງຄົມ Ezekiel ໄດ້ຖືກບອກວ່າຈະເປັນສົງຄົມອັນໜ້າກຽດຊັງທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງຍິ່ງກວ່ານັ້ນ. ການປະຕິເສດ "seven times" ຂອງ Leviticus ບົດທີຊາວຫົກ, ແລະການນຳເຂົ້າແຜນພັງປອມ, ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຄຳຈຸມຂອງປອມແຫ່ງປີ 1863. ດັ່ງນັ້ນ, Miller ຈະເບິ່ງເພັດນິນຈົນດາຂອງຕົນຖືກກະຈັດກະຈາຍ ແລະຖືກປົກຄຸມໄວ້ດ້ວຍສົງເສດເຫຼືອ ແລະເພັດນິນຈົນດາກັບຫຼຸນປອມ. ຄຳເວົ້າຂອງໂລກກ່າວວ່າ, "ປະຫວັດສາດຖືກຂຽນໂດຍຜູ້ຊະນະ."

ເຖິງແມ່ນວ່າແທ້ຈິງແລ້ວພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນຜູ້ຊະນະ, ແຕ່ບັນດາຜູ້ນຳຂອງຄຣິສຕະຈັກແອດເວນຕິສລາວດິເຊຍໄດ້ໃຊ້ເວລາແລະຄວາມພະຍາຍາມໃນການສ້າງເລື່ອງລາວທາງປະຫວັດສາດຂຶ້ນມາເພື່ອຄຳຈຸມການກະບົດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຕະຫຼອດສີ່ຊົ່ວໂອກາດ, ໃນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະນຳສະເໜີການກະບົດນັ້ນໃຫ້ຢູ່ໃນແສງສະຫວ່າງທີ່ຫ່າງໄກຈາກປະຫວັດສາດແທ້ທີ່ທູດສະຫວັນແຫ່ງສະຫວັນໄດ້ບັນທຶກໄວ້. ການແກ້ໄຂປະຫວັດສາດເປັນລັກສະນະເດັ່ນປະຈຳຂອງພວກເຢຊູອິດແຫ່ງສາສະໜາຈັກຄາທອລິກ, ແລະການບົດເບືອນປະຫວັດສາດກໍເປັນເລື່ອງມີທາງກົນປະຈຳຂອງນັກປະຫວັດສາດແອດເວນຕິສລາວດິເຊຍ. ສົງຄົມຖືກຂຽນໃນທຸກມື້ໂດຍ "ນັກປະຫວັດສາດ" ແອດເວນຕິສລາວດິເຊຍ ກ່ຽວກັບສະພາປະຊຸມໃຫຍ່ Minneapolis ນັ້ນ ເປັນຕົວຢ່າງອັນຄວາມສະໝັກຂອງການບົດເບືອນປະຫວັດສາດ.

ອາດຈະມີຜູ້ກະບົດຈຳນວນໜ້ອຍຈາກການປະຊຸມນັ້ນທີ່ໃນທີ່ສຸດໄດ້ກັບໃຈ, ແຕ່ຂໍ້ຍົກເວັ້ນຂອງກົດຢ່ອມບໍ່ໄດ້ຫັກລ້າງກົດນັ້ນ. ຊຸດສະເຕີໄວທ໌ໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ຢູ່ຕໍ່ແລະບັນທຶກການປະຊຸມນັ້ນໄວ້, ເພາະວ່າການກະບົດຂອງ ໂຄຣາ, ດາທານ ແລະ ອາບຣາມ ກໍລ້າງຖືກເຮັດຊ້ຳອີກ. ສຳລັບນັກປະຫວັດສາດແອດເວນຕິດທີ່ຈະສ້າງຄຳພະຍານຂຶ້ນໂດຍອ້ອມຢູ່ກັບວ່າ ຂ່າວສານເລື່ອງຄວາມຊອບທຳໂດຍຄວາມເຊື່ອ ໄດ້ຖືກເຂົ້າໃຈຫຼືໄດ້ຖືກເຂົ້າໃຈ; ຖືກປະຕິເສດຫຼືຖືກປະຕິເສດ, ຫຼືກໍ່ມາໄດ້ຖືກຍອມຮັບ ນັ້ນຄືການຫຼີກຫຼ່າງຈາກຄຳພະຍານທີ່ໄດ້ຮັບດົນໃຈ ກ່ຽວກັບການກະບົດທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ເຫັນເປັນແບບລ່ວງໜ້າໂດຍ ໂຄຣາ, ດາທານ ແລະ ອາບຣາມ.

ບັນທຶກຂອງໄມເຊໄດ້ສະແດງວ່າ ໃນບັນດາຜູ້ກະບົດສາມຄົນນັ້ນ ຜູ້ໃດໃນພາຍຫຼັງໄດ້ກັບໃຈ ແລະຖືກຮັບກັບເຂົ້າຮ່ວມໃນການນຳພາຄຽງຂ້າງໄມເຊອີກ?

“ໂກຣາ, ວິນຍານນຳໜ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວນີ້ ເປັນຄົນເລວີ, ຢູ່ໃນຄອບຄົວຂອງໂຄຣາດ, ແລະເປັນລູກພື້ນຖານອົງຂອງໂມເຊ; ລາວເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມສາມາດແລະອິດທິພົນ. ເຖິງແມ່ນວ່າໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຮັບໃຊ້ໃນພະພັກພຳນັກ, ແຕ່ລາວໄດ້ກ້າຍເປັນຜູ້ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຕຳແໜ່ງຂອງຕົນ ແລະປາຖະໜາຢາກໄດ້ສັກສີແຫ່ງຖານະປະໂລຫິດ. ການມອບໝາຍຕໍ່ແຫ່ງປະໂລຫິດໃຫ້ແກ່ອາໂຣນແລະຄອບເຮືອນຂອງລາວ, ຊຶ່ງແຕ່ເດີມເຄີຍຕົກເປັນຂອງບຸດຊາຍຫົວປີຂອງທຸກຄອບຄົວ, ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມອຶດສາແລະຄວາມບໍ່ພໍໃຈ, ແລະເປັນເວລາຊ່ວງໜຶ່ງແລ້ວທີ່ໂກຣາໄດ້ຕັດກັນອຳນາດຂອງໂມເຊແລະອາໂຣນຢ່າງລັບໆ, ເຖິງແມ່ນລາວຍັງບໍ່ກ້າກະທຳການກະບົດຢ່າງເປີດເຜີຍໃດໆກໍຕາມ. ໃນທີ່ສຸດ ລາວກໍໄດ້ຄິດການຢ່າງອາດຫານທີ່ຈະໂຄ່ນລົ້ມທັງອຳນາດຜ່າຍພົນລະເຮືອນແລະຜ່າຍສາສະໜາ. ລາວບໍ່ໄດ້ຂ້າດຜູ້ທີ່ເຫັນພ້ອມກັບລາວ. ໃກ້ກັບເດັກນ້ອງຂອງໂກຣາແລະພວກໂຄຣາດ, ທາງດ້ານໃຕ້ຂອງພະພັກພຳນັກ, ແມ່ນຄ່າຍຂອງເຜົ່າຮູບເບນ, ໂດຍທີ່ເດັກນ້ອງດາທານແລະອາບຣາມ, ເຈົ້ານາຍສອງຄົນຂອງເຜົ່ານີ້, ຕັ້ງຢູ່ໃກ້ກັບເດັກນ້ອງຂອງໂກຣາ. ເຈົ້ານາຍເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນແຜນການອັນເປັນຄວາມທະເຍີທະຍານຂອງລາວຢ່າງງ່າຍດາຍ. ເນື່ອງຈາກເປັນລູກຫຼານຂອງບຸດຊາຍຫົວປີຂອງຢາໂຄບ, ພວກເຂົາອ້າງວ່າອຳນາດຜ່າຍພົນລະເຮືອນເປັນຂອງພວກຕົນ, ແລະພວກເຂົາກໍຕັດສິນໃຈຈະແບ່ງປັນກຽດຍົດແຫ່ງຖານະປະໂລຫິດກັບໂກຣາ.”

ສະພາບແຫ່ງຄວາມຮູ້ສຶກໃນບັນດາປະຊາຊົນເປັນໃຈແກ່ແຜນການຂອງໂຄຣາ. ໃນຄວາມຂົມຂືນແຫ່ງຄວາມຜິດຫວັງຂອງພວກເຂົາ, ຄວາມສົງໄສ, ຄວາມອຶດສາ, ແລະຄວາມກຽດຊັງໃນອະດີດໄດ້ຫວນກັບຄືນມາ, ແລະອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ຄຳຈົມທຸກຂອງພວກເຂົາກໍໄດ້ມຸ່ງໄປຫາຜູ້ນຳຜູ້ອຶດທິນຂອງພວກເຂົາ. ລາວອີສຣາເອນໄດ້ຫຼົງລົ້ມຄວາມຈິງຢູ່ເລື້ອຍໆວ່າ ພວກເຂົາຢູ່ພາຍໃຕ້ການຊົງນຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາລົມໄປວ່າ ທູດແຫ່ງພັນທະສັນຍາເປັນຜູ້ນຳທີ່ມີອົງປະເທັນຂອງພວກເຂົາ, ວ່າ ພຣະສະຖິດຂອງພຣະຄຣິດ ອັນຖືກປົກປ້ອງໄວ້ໂດຍເສົາເມກ ໄດ້ນຳໜ້າພວກເຂົາໄປ, ແລະວ່າ ໂມເຊໄດ້ຮັບຄຳຊົງນຳທັງປວງຂອງຕົນຈາກພຣະອົງ.

“ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຈຳນົນຕໍ່ຄຳພິພາກສາອັນນຳຢ້ານທີ່ວ່າ ພວກເຂົາທຸກຄົນຈະຕ້ອງຕາຍໃນຖິ້ນກັນດານ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງພ້ອມທີ່ຈະຈັບເອົາຂໍ້ອ້າງທຸກປະການເພື່ອເຊື່ອວ່າ ຜູ້ທີ່ນຳພາພວກເຂົານັ້ນບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າ ແຕ່ເປັນໂມເຊ ແລະວ່າຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດຄວາມຫາຍະຂອງພວກເຂົາກໍຄືໂມເຊ. ຄວາມພະຍາຍາມອັນດີທີ່ສຸດຂອງຊາຍຜູ້ອ່ອນສະພາບທີ່ສຸດໃນໂລກ ກໍບໍ່ອາດລະງັບຄວາມດີດ້ານຂອງຊົນຊາດນີ້ໄດ້; ແລະເຖິງແມ່ນວ່າ ຮ່ອງຮອຍແຫ່ງຄວາມບໍ່ພໍພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຄວາມບົດເບືອນຂອງພວກເຂົາໃນຄັ້ງກ່ອນ ຍັງປາກົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາໃນກອງແຖວທີ່ຕາກກະຈາຍ ແລະຈຳນວນທີ່ຂ້າດຫາຍໄປ, ພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ນຳບົດຮຽນນັ້ນມາໃສ່ໃນໃຈ. ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ພວກເຂົາກໍຖືກເອົາຊະນະໂດຍການລ້ວງ.”
Patriarchs and Prophets, 395, 396.

ອັດເວນຕິສຕ໌ແຫ່ງລາໂອດີເຊຍໄດ້ລົ້ມຕົນໃນປີ 1856, ແລະໃນປີ 1863 ມັນໄດ້ກ້າຍເປັນຄຣິດຈັກອັດເວນຕິສຕ໌ແຫ່ງລາໂອດີເຊຍທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນຕາມກົດໝາຍ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ແລ້ວໃນບົດຄວາມກ່ອນໜ້ານີ້, ບໍ່ມີຄຳພະຍານທີ່ໄດ້ຮັບດົນບັນດານໃດໆທີ່ກ່າວວ່າ ລາໂອດີເຊຍເຄີຍຖືກຊ່ວຍໃຫ້ລ່ອດ. ມັນບໍ່ອາດຖືກຊ່ວຍໃຫ້ລ່ອດໄດ້ ນອກເສຍຈາກວ່າມັນຈະກັບໃຈຈາກສະພາບຂອງຕົນ, ແລະຍອມຮັບປະສົບການທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຜິດເດນເຟຍ. ລາໂອດີເຊຍເປັນປະຊາຊົນທີ່ຖືກພິພາກສາ ໂດຍການຖືກຄາຍອອກຈາກພຣະໂອຣົດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໃນຖານະເປັນຄຣິດຈັກແຫ່ງລາໂອດີເຊຍ,

ການດົນບັນດານໄດ້ລະບຸວ່າ ຄຣິດຈັກນັ້ນຖືກກໍານົດໄວ້ໃຫ້ພະເນຈອນໄປໃນຖົນທະກັນດານ ເຫມືອນດັ່ງອີສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ.

ໃນບັນດາຜູ້ກະບົດແຫ່ງອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານນັ້ນ, ຜູ້ໃດໄດ້ພະເນຈອນຢູ່ໃນຖົນທະກັນດານສະຖິບີບີ ແລ້ວເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ? ບໍ່ມີແມ່ນແຕ່ຈົດວິນຍານດຽວ, ແລະການພະເນຈອນຂອງພວກເຂົາ ນັ້ນເປັນພາບລ່ວງໜ້າເຖິງການພະເນຈອນຂອງອົດສະຣາເອນໃນຍຸກປະຈຸບັນ.

ການກະບົດຂອງໂຄຣາ, ດາທານ ແລະ ອາບີຣາມ (ຊຶ່ງເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການກະບົດໃນປີ 1888) ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ເທິງຄວາມບໍ່ເຕັມໃຈຂອງພວກເຂົາທີ່ຈະຍອມຮັບການພິພາກສາທີ່ມີຕໍ່ປະຊາຊົນ ຊຶ່ງກໍານົດໃຫ້ພວກເຂົາພະເນຈອນຢູ່ໃນຖົນທະກັນດານເປັນເວລາສະຖິບີບີ. ການກະບົດໃນປີ 1888 ກໍໄດ້ຕັ້ງຢູ່ເທິງການທີ່ຜູ້ນຳປະຕິເສດຄຳປະກາດທີ່ລະບຸພວກເຂົາວ່າເປັນ Laodicea ແລະກໍານົດໃຫ້ພວກເຂົາພະເນຈອນຢູ່ໃນຖົນທະກັນດານອີກຫຼາຍປີ ເນື່ອງຈາກການບໍ່ຍອມຢູ່ໃຕ້ອຳນາດ.

“ຂ່າວສານທີ່ໄດ້ຖືກປະທານແກ່ພວກເຮົາໂດຍ A. T. Jones ແລະ E. J. Waggoner ແມ່ນຂ່າວສານຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບຄຣິດຕະຈັກລາໂອດີເຊຍ, ແລະວິບັດຈົມຕົວໃນໂຄກຕາມທີ່ປະກາດວ່າຕົນເຊື່ອຄວາມຈິງ ແຕ່ກໍຍັງບໍ່ສະທ້ອນລົງສູ່ພຣະເຈົ້າປະທານນັ້ນໄປສູ່ຜູ້ອື່ນ.” The 1888 Materials, 1053.

ບັນດາຜູ້ນຳເກົ່າແກ່, ຜູ້ທີ່ຄວນຈະເປັນຜູ້ພິພາກສາປະຊາຊົນໃນປີ 1888, ໄດ້ເຊື່ອວ່າພວກເຂົາ “ມັງມີ ແລະ ເພີ່ມເພີດດ້ວຍຊັບສົນ”. ພວກເຮົາຈະພິຈາລະນາວ່າ ສິ່ງໃດໄດ້ກໍານົດໃຫ້ເກີດສະພາບນີ້ຂຶ້ນກ່ອນປີ 1888 ໃນບົດຄວາມຕໍ່ໄປ.

“ຈົດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າຢ່າງຍິ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າບາງຄົນຜູ້ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງແລະຄວາມຈິງແລ້ວ ກັບຍອມຮັບການຫຼອກລວງຂອງຊາຕານຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະຖືກມືນສະເໜ່ຂອງຄວາມບໍ່ລົບຊ້ອນບອມຫຼອກດົງດູດ. ເມື່ອມະນຸດຫັນໄປຈາກຫຼັກໝາຍພິພາກສາເຈົ້າຊຶ່ງສະຖາປະນາໄວ້ ເພື່ອໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໃຈຕາມແຫຼ່ງຂອງເຮົາຕາມທີ່ໄດ້ຖືກກໍານົດໄວ້ໃນຄຳພະຍາກອນ ພວກເຂົາກໍກຳລັງໄປສູ່ທິດທາງທີ່ຕົນເອງກໍ່ຮູ້.”

“ຂ້າພະເຈົ້າສົງໄສວ່າ ການກະບົດທີ່ແທ້ຈິງນັ້ນເຄີຍຈະຮັກສາໃຫ້ຫາຍໄດ້ຫຼືບໍ່. ຈົ່ງສຶກສາໃນ Patriarchs and Prophets ກ່ຽວກັບການກະບົດຂອງ Korah, Dathan, ແລະ Abiram. ການກະບົດໄດ້ຂະຫຍາຍອອກໄປ ໂດຍລວມມີຫຼາຍກວ່າສອງຄົນ. ມັນຖືກນຳພາໂດຍເຈົ້ານາຍສອງຮ້ອຍຫ້າສິບຄົນຂອງຊຸມນຸມຊົນ, ຊາຍຜູ້ມີຊື່ສຽງ. ຈົ່ງເອີ້ນການກະບົດຕາມຊື່ອັນຖືກຕ້ອງຂອງມັນ ແລະເອີ້ນການຫຼົງໄປຈາກຄວາມເຊື່ອຕາມຊື່ອັນຖືກຕ້ອງຂອງມັນ, ແລ້ວຈົ່ງພິຈາລະນາວ່າ ປະສົບການຂອງປະຊາຊົນພະເຈົ້າໃນສະໄໝບູຮານ ພ້ອມດ້ວຍລັກສະນະທັງປວງຂອງມັນທີ່ນຳຄັດຄ້ານ ໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ຢ່າງສັດຊື່ເພື່ອໃຫ້ສືບທອດເຂົ້າສູ່ປະຫວັດສາດ. ພຣະຄຳພິປະກາດວ່າ, ‘ສົ່ງເຫຼົ່ານີ້... ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ເພື່ອເປັນຄຳເຕືອນແກ່ພວກເຮົາ, ຜູ້ທີ່ວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກໄດ້ມາເຖິງ.’ ແລະຖ້າຊາຍແລະຍິງທັງຫຼາຍຜູ້ມີຄວາມຮູ້ແຫ່ງຄວາມຈິງ ຖືກແຍກອອກໄປໄກຈາກພຣະຜູ້ນຳອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຕົນຈົນພວກເຂົາຈະຮັບເອົາຜູ້ນຳອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງການຫຼົງໄປຈາກຄວາມເຊື່ອ ແລະຂະຫນານນາມເຂົາວ່າ Christ our Righteousness, ກໍເພາະວ່າພວກເຂົາຍັງບໍ່ໄດ້ດຳລົງລົງໄປເລີກໃນບໍ່ແຮ່ແຫ່ງຄວາມຈິງ. ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຈຳແນກແຮ່ອັນລ້ຳຄ່າອອກຈາກວັດຖຸອັນຕ່ຳຄ່າໄດ້.”

“ຈົ່ງອ່ານຄຳເຕືອນທັງຫຼາຍທີ່ຖືກປະທານໄວ້ຢ່າງອຸດົມໃນພຣະຄຳພິຂອງພຣະເຈົ້າ ກ່ຽວກັບຜູ້ພະຍາກອນບອມທີ່ຈະເຂົ້າມາພ້ອມກັບຄຳສອນນອກຮີດຂອງພວກເຂົາ ແລະຖ້າເປັນໄປໄດ້ ຈະຫຼອກລວງແມ່ນແຕ່ຜູ້ທີ່ຖືກຊົງເລືອກໄວ້. ເມື່ອມີຄຳເຕືອນເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ

ເປັນຫຍັງຄຣິສຕະຈັກຈຶ່ງບໍ່ຈຳແນກສົງຄ໌ພອມອອກຈາກສົງແທ້?

ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ຫຼົງຜິດໄປໃນລັກສະນະໃດໜຶ່ງເຊັ່ນນີ້ ຈຳເປັນຕ້ອງຖ່ວມຕົນລົງຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ ແລະກັບໃຈຢ່າງຈິງໃຈ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຖືກນຳພາໃຫ້ຫຼົງທາງໄປໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ.

ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຈຳແນກສຽງຂອງຜູ້ລ້ຽງແທ້ຈາກສຽງຂອງຄົນແປກໜ້າ.

ຂໍໃຫ້ຄົນທັງຫຼາຍເຊັ່ນນັ້ນທົບທວນບົດໜັງສືໃນປະສົບການຂອງຕົນ."

"ຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງສະຕະວັດມາແລ້ວ ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານແສງສະຫວ່າງແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໂດຍຜ່ານຄຳ ພະຍານແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ. ຫຼັງຈາກເວລາອັນຍາວນານເທົ່ານີ້

ຈະໃຫ້ເຫຼືອແກ່ຊາຍບາງຄົນແລະພັນລະຍາຂອງເຂົາ

ມາເຮັດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກທັງໝົດຂອງຜູ້ຊື້ຖືຮູ້ແຈ້ງວ່າຕົນເຄີຍຖືກຫຼອກລວງ ໂດຍການປະກາດວ່າ ນາງ White ເປັນຜູ້ສື່ກາງ ແລະເປັນຜູ້ຫຼອກລວງບໍ? 'ຈົ່ງຮູ້ຈັກເຂົາໂດຍຜົນຂອງເຂົາ.'"

"ບັນດາຜູ້ທີ່ສາມາດເມີນເສຍຫຼັກຖານທັງບວງທຸກພຣະເຈົ້າຊົງປະທານແກ່ເຂົາ

ແລະປ່ຽນພຣະພອນນັ້ນໃຫ້ກາຍເປັນຄຳສາບແຊ່ງ

ຄວນຈະສັນສະທ້ານເພື່ອຄວາມປອດໄພແຫ່ງວິນຍານຂອງຕົນເອງ.

ຄັນປະທັບຂອງເຂົາຈະຖືກຍົກອອກໄປຈາກບ່ອນຂອງມັນ ຖ້າເຂົາບໍ່ກັບໃຈ. ພຣະເຈົ້າຖືກຫຍາມຫມົນແລ້ວ.

ມາດຕະຖານແຫ່ງຄວາມຈິງ ອັນເປັນຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ໜຶ່ງ ອົງທີ່ສຳຄັນ ແລະອົງທີ່ສາມ

ໄດ້ຖືກປ່ອຍໃຫ້ລາກໄປໃນຜຸນດົນ. ຖ້າຍາມເຜົາຖືກປ່ອຍໃຫ້ນຳພາປະຊາຊົນໄປຜິດໃນລັກສະນະນີ້

ພຣະເຈົ້າຈະຖືບາງດວງວິນຍານໃຫ້ຮັບຜິດຊອບ ເນື່ອງຈາກຂາດການພິຈາລະນາອັນແຫຼມຄົມ

ເພື່ອຈະຮູ້ວ່າອາຫານປະເພດໃດກຳລັງຖືກໃຫ້ແກ່ຝູງຂອງພຣະອົງ."

"ການຫຼົງໄປຈາກຄວາມເຊື່ອໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ

ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຍອມໃຫ້ເລື່ອງທຳນອງນືພັດທະນາຂຶ້ນໃນອະດີດ ເພື່ອສຳແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ

ປະຊາກອນຂອງພຣະອົງຈະຖືກນຳໃຫ້ຫຼົງຜິດໄດ້ງ່າຍພຽງໃດ ເມື່ອພວກເຂົາອາໄສຄຳເວົ້າຂອງມະນຸດ

ແທນທີ່ຈະຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພີດ້ວຍຕົນເອງ ເຫມືອນດັ່ງຊາວເບເຣອາຜູ້ມີໃຈສູງສົ່ງ ເພື່ອພິສູດວ່າ

ສົງເຫດນີ້ເປັນຈິງດັ່ງນັ້ນຫຼືບໍ່. ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຍອມໃຫ້ເຫດການປະເພດນີ້ເກີດຂຶ້ນ

ເພື່ອໃຫ້ມີການຕັກເຕືອນວ່າ ສົງທຳນອງນີ້ຈະເກີດຂຶ້ນ."

"ການກະບົດແລະການປະຖົມຄວາມເຊື່ອຢູ່ໃນອາກາດເອງທີ່ເຮົາຫາຍໃຈ.

ພວກເຮົາຈະຖືກອົດທົນໂດຍສົງເຫດນັ້ນ ນອກເສຍຈາກວ່າໂດຍຄວາມເຊື່ອ

ພວກເຮົາຈະຍຶດເກາະດວງວິນຍານອັນອ່ອນແອແລະສົນຫວັງຂອງພວກເຮົາໄວ້ກັບພຣະຄຣິດ.

ຖ້າບົດນີ້ມະນຸດຖືກນຳໃຫ້ຫຼົງຜິດໄດ້ງ່າຍບາງນັ້ນ,

ແລ້ວເຂົາຈະຢືນຢູ່ໄດ້ແນວໃດເມື່ອຊາຕານຈະສວມຮອຍເປັນພຣະຄຣິດ ແລະກະທຳການອັດສະຈັນ?

ໃນເວລານັ້ນ ໃຜຈະບໍ່ຖືກຫວັດໄຫວໂດຍການບົດເບື້ອນຂອງມັນ—ເມື່ອມັນປະກາດຕົນວ່າເປັນພຣະຄຣິດ

ໃນຂະນະທີ່ເທົ່າຈົ່ງແລ້ວເປັນພຽງຊາຕານທີ່ຮັບເອົາບຸກຄະລັກຂອງພຣະຄຣິດ

ແລະເບິ່ງຄືວ່າກຳລັງກະທຳພຣະກິດຂອງພຣະຄຣິດ?

ສົງໃດຈະຍັບຍັງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ຈາກການມອບຄວາມຈິງຮັກພັກດີໃຫ້ແກ່ພຣະຄຣິດບອມ?

'ຢ່າໄປຕາມພວກເຂົາ.'"

"ຫຼັກຄຳສອນທັງຫຼາຍຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຂົ້າໃຈຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງ.

ບັນດາຜູ້ຊາຍທຸກຖືກຮັບໃຫ້ປະກາດຄວາມຈິງຕ້ອງຫຍັງຮາກໜັ້ນຄົງ;

ແລ້ວເຮືອຂອງເຂົາຈະທົນຕຳພາຍແລະລົມພາຍໄດ້, ເພາະສະໜອງຂອງເຂົາຍຶດເຂົ້າໄວ້ຢ່າງໜັ້ນແນ່.

ການລ້ວງຈະເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ, ແລະເຮົາຕ້ອງເອົນການກະບົດດ້ວຍຊຸດຖືກຕ້ອງຂອງມັນ.

ເຮົາຕ້ອງຢືນຢູ່ໂດຍສວມຍຸດທະສາດຄົບຖ້ວນ. ໃນການຕໍ່ສູ້ນີ້ ເຮົາບໍ່ໄດ້ພົບແຕ່ມະນຸດເທົ່ານັ້ນ,

ແຕ່ພົບບັນດາເຈົ້ານາຍແລະອຳນາດທັງຫຼາຍ. ເຮົາບໍ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບເນື້ອໜັງແລະເລືອດ. ຂໍໃຫ້ອ່ານ Ephesians

6:10–18 ຢ່າງຮອບຄອບແລະຢ່າງຊາບຊັງໃນບັນດາຄຣິດຕະຈັກຂອງເຮົາ." Notebook Leaflets, 57,

58.